



ΣΥνεργατική Νέα ΘΕση για την Ευρωπαϊκή Εκπαίδευση ΣΗμερα

SYNTHESE

SYnergetic New THesis for European education SImera

Ματιά στο Μέλλον: Η Εκπαίδευση το 2030 και ο ρόλος του/της Εκπαιδευτικού ως Επαγγελματία

An Outlook in the future: Education in the year 2030 and the role of the Teacher as a Professional

εξ αποστάσεως Διεθνές Συνέδριο που θα πραγματοποιηθεί στις 11 Σεπτεμβρίου 2021
a distance International Conference, to be held on the 11th of September 2021

Βιβλίο περιλήψεων
A Booklet of summaries

Οργάνωση: ΣΥ.Ν.ΘΕ.ΣΗ.: Ο Κύκλος των Εφ-ευρετικών Εκπ/κών
Διακρατική, Διεπιστημονική Κοινότητα

Organizer: International, Interdisciplinary Society entitled
SY.N.THE.SI. The Heuristic Teachers' Society

Υπό την Αιγίδα
Under the Aegis of



CITY OF ATHENS

Table of contents

1. Professional Teachers in the Future: Developing strategically based on the Critical Developmental Model Russell Hardy – Chrysoula Kosmidou-Hardy	3
2. Teachers as educational professionals contributing their living-educational-theories to the creation of the future. Jack Whitehead	6
3. Professional educators accepting their professional responsibilities today and in times to come: A Living Educational Theory research approach. Marie Huxtable	8
4. A Living Educational Theory research approach to CPD for professional educators accepting responsibility to develop praxis with phronesis fit for an unknown future. Workshop leaders Jack Whitehead and Marie Huxtable	10
5. Conference Theoretical Approaches as a basis for Teachers' Personal and Professional Development: A 'dialogue' between two theorists of the conference Chrysoula Kosmidou-Hardy and Jack Whitehead with the participation of Aris Rachiotis	12
6. A workshop for the survival of Professional Teachers in the Future: Inviting participants to join in the heuristic project ACTORS Dr Chrysoula Kosmidou-Hardy with the collaboration of Dr Yanis Marmarinos and Aris Rachiotis	13
7. Η πορεία του εκπαιδευτικού προς το 2030: Πρώτες σκέψεις από την εμπειρία στην εξ αποστάσεως εκπαίδευση Αριστόβουλος Ραχιώτης	17
8. Ο Εκπαιδευτικός στη σύγχρονη Εκπαίδευση. Οι ιδιότητες και η εκπαίδευσή του. Αλέξανδρος Καλοφωλιάς	19
9. Ο ήχος ως αφηγηματικό μέσο στον κινηματογράφο: διδακτικές προσεγγίσεις στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Πολυχρόνης Γιαννικόπουλος.....	22
10. Αξιολόγηση για Μάθηση και επαγγελματίας εκπαιδευτικός, 2021-2030: Μια μετάβαση βασισμένη σε ενδείξεις Όλγα Ημέλλου, MEd, PhD	24
11. Προεπιλογή, εκπαίδευση και ανάπτυξη του επαγγελματία εκπαιδευτικού στην πορεία προς το 2030: Η επίδραση των διεθνών και εθνικών εκπαιδευτικών πολιτικών στην αναδόμενη αλλαγή παραδείγματος της ειδικής αγωγής και εκπαίδευσης Αριστείδης Χαρούπιας, PhD	26
12. A Leap of Faith: Open conversation on embracing the future of education Louis-David Bibeau, Sabine Charette, Lynda Giguère, Jill Landry, Judith McBride, Ellie Phillips....	28
13. Teacher as a Digitally Playful Professional in Creating the Future Anastasia P. Samaras, Kathleen Pithouse-Morgan	30
14. Mentoring In Living Educational Theory Cultures Of Inquiry For Teacher Professionalism in Creating the Future Jacqueline Delong.....	32

PRESENTATION No. 1

Professional Teachers in the Future: Developing strategically based on the Critical Developmental Model

Russell Hardy – Chrysoula Kosmidou-Hardy

“If philosophers do not reign the cities or if the ones who are now called kings do not philosophise in a dignified way, if philosophy and political power do not coincide in the same persons, the end of misfortunes for the cities and for the human kind is not going to come”. Plato: The Republic

The technological revolution and Artificial Intelligence (AI) are having profound effects on conceptions of what constitutes ‘learning’ and on educational practices at all levels. We can see this for instance, in the growth and development of open and distance learning and the increased emphasis on computer-mediated learning. Traditional forms of pedagogy are subverted, while the role and work of the teacher seems to be threatened. Who controls learning and what constitutes a curriculum and an educational text becomes problematic. Bodies of information from around the globe are made available for use in learning settings. As the space and time of pedagogy become condensed, restructured and transformed, so too possibilities emerge for learning to become more decentered, disseminated and non-hierarchical. There is recognition that learning can take place in many sites¹.

This recognition of a multiplicity of sites challenges the educational ‘spaces’ of enclosure as constituted by the book, the pre-determined disciplinary curriculum, the classroom, the pedagogue who ‘knows’ and the practice of studying for a fixed period of time with fixed starting and end points. The educational ‘spaces of enclosure’ are thus now being displaced –particularly with the coming together of information / communication technologies and more flexible modes of learning. All these developments could be said to constitute a process where the ‘student’ as traditionally conceived is displaced by the ‘learner’, located in a variety of sites, and learning in a variety of dis-placed ways.

There is also a lot of discussion about the fourth technological revolution which may lead to school teachers losing their traditional role. For example, in an interview presented in a UK newspaper² on the question whether **“Intelligent machines will replace teachers within 10 years”**, Sir Anthony, an important headteacher in the UK, supported the view that school teachers will become little more than classroom assistants. He argued that the role of teachers in the classroom will change since *“inspirational teachers of the future will be intelligent machines rather than humans”*. He also stated that unfortunately within 10 years a technological revolution will sweep aside old notions of education. *“The machines will know what it is that most excites you and gives you a natural level of challenge that is not too hard or too easy, but just*

¹ For a detailed discussion see Edwards, R. and Usher, R. (2008), *Globalisation & Pedagogy. Space, Place and Identity*. London and NY: Routledge

²The Independent, 11 September 2017.

right for you”³. However, he believes that we have some time to do something about it so that machines will not start to replace what makes us human –being creative, having beliefs, and loving others.

Certain academics support the view that intelligent machines will soon replace teachers but there is some research suggesting that the demand for teachers will actually increase. In this case, they argue that the job will change and teachers will need skills such as:

1. **Learning strategies** (e.g. work in pairs or small groups, metacognitive activities promoting reflection).
2. **Instructing** (not with teachers transferring knowledge to the student through instruction, but with student involvement in the process).
3. **Active listening** (e.g. listening for ideas, evaluating, responding)

In our view, such suggestions are limited and characterised by technocratic rationality. They imply that teachers need to continually be dependent on being trained by others in order to be equipped just with skills. A question related with such an argument is first of all who will be the trainers and this question leads us to the known “who will guard the guards” or who will train the trainers: Catch 22!

In this presentation we will present our thesis which is based on the critical developmental model (Kosmidou, 2020⁴) promoting a holistic job profile for the teacher as a professional with three distinguished characteristics in his/her identity and these are:

- **The teacher as a researcher** using the research strategy of Active Research and supporting students to become researchers of their own learning as well as of social reality, developing collaborative projects
- **The teacher as Communicator** who employ a holistic model of communication and uses Semiology as the basic ‘grammar’ for deconstructing and reconstructing the self and the world. Critical reading of texts and the production of alternative to the dominant ideology texts is the key.
- **The teacher as Counsellor** who promotes personal and social development based on the aims of Self awareness and Social awareness and uses successfully skills which are known in Counselling.

That is:

- **Active listening**
- **Empathy**
- **Unconditional positive regard for otherness/Otherness**
- **Congruence**

For such an enterprise, particular emphasis needs to be given to the *political responsibility of intellectuals and teachers as intellectuals*.

³ He supports similar arguments in his book published in 2018.

⁴Chr. Kosmidou-Hardy, (2020) “On the teacher as a professional: from the battle for skills in the acceleration era towards personal development based on the Critical Developmental Model”. In Kosmidou-Hardy and Sofos (eds), *The Teacher as a Professional: Identity and Job Profile*. Athens: GREGORIS (in Greek).

Our suggestion is that:

- 'Kings'/governors /politicians' need to philosophise for the benefit of society recognising the important role of the teacher.
- Teachers themselves need to recognise their share of responsibility for the present situation and for their survival as professionals. They need to recognise that they may be prisoners who live in the cave described by Plato, seeing only shadows⁵ of things or developing fragmented skills and take an upward path leading to the light of things and reality. For such a task they need to undertake a process for personal and professional development based on our suggested Critical Developmental Model to be presented in the conference.

⁵Kosmidou-Hardy Chr. and Hardy Rus. (2006) *EICON*. Athens.

PRESENTATION No. 2

Teachers as educational professionals contributing their living-educational-theories to the creation of the future.

Jack Whitehead

The living-educational-theories of teachers from different socioeconomic, political and cultural contexts are presented to show how they are contributing to the creation of a future with life-affirming energy-flowing values of human flourishing. A living-educational-theory is an individual's explanation of their educational influences in their own learning, in the learning of others and in the learning of the social formations that influence educational practices and understandings. Teachers, as educational practitioners are concerned not only with learning. As educational practitioners they are concerned with learning with values of human flourishing. It is these values that distinguish learning as educational.

In Living Educational Theory research, educational practitioners explore the implications of asking, researching and answering questions of the kind, 'How do I improve what I am doing in my professional practice?' Drawing on the work of Mounter (2021), Whitehead and Huxtable (2016) and Huxtable and Whitehead (2021) a view of living professionalism is proposed that requires a professional educator to not only draw insights from the ideas of others, but to also contribute to the professional knowledgebase of education through generating and sharing their living-educational-theories. Living global citizenship in cultures of inquiry (DeLong, 2020) is proposed as an educational value that can influence the creation of a future with values of human flourishing.

Digital visual data will be used, with a method of empathetic resonance, to show how the embodied values of professional educators can be clarified and communicated. These values have been used as explanatory principles in explanations of educational influences in learning. The living-posters from participants from 14 different countries in the 2020, 1st International Conference of Living Educational Theory researchers, will be used to demonstrate how living-educational-theories have been generated in different socioeconomic, political and cultural contexts. It will be shown how these living-educational-theories are contributing to a global social movement that is contributing to the creation of a future that protects the jobs of professions in education with life-affirming, energy flowing values of human flourishing.

Data will be drawn from over 50 living-educational-theory theses and dissertations accessible from <https://www.actionresearch.net/living/living.shtml> and from over 100 living-educational-theories published in the Educational Journal of Living Theories between 2008-2021 accessible from <https://ejolts.net/>. The analysis of the data in this presentation supports the theme of the conference on 'An Outlook in the future: Education in 2030 and the role of the Teacher as a Professional'. Ideas from the theme of the 2021 American Educational Research Association Conference on 'Accepting Educational Responsibility' and expressing the responsibilities of a citizen scholar (Harper, et al. 2020; Whitehead, et

al. 2021) will be used in creating an outlook for the future for Education in 2030 with a focus on the role of the Teacher as a Professional.

References

Mounter, J. (2021) ~i~we~I~us~ relationships. Personal video communication on 4th February 2021.

Delong, J. (2020) **Raising Voices Using Dialogue as a Research Method for Creating living-educational-theories in Cultures of Inquiry.** *Educational Journal of Living Theories* 13(2); 71-92. Retrieved 4 February from <https://ejolts.net/node/362>

Harper, S. R., David, L. P., Jenkins, R. S. & Soodjinda, D. (2020) Accepting Educational Responsibility: 2021 Annual Meeting Theme. Available at: <https://www.aera.net/Events-Meetings/2021-Annual-Meeting/2021-Annual-Meeting-Program-Information/2021-Annual-Meeting-Theme>

Huxtable, M. & Whitehead, J. (2021) 'Enhancing educational influences in learning with a Living Theory approach to Pedagogical Action Research in Higher Education.' *Educational Action Research* 29(2); 310-327. Retrieved 23 May 2021 from <https://www.actionresearch.net/writings/jack/mhjwEAR0620.pdf>

Whitehead, J., Delong, J., Mishra, S., Dhungana, P. & Vaughan, M. (2021) Accepting Educational Responsibility: Building Living Theory Cultures of Educational Inquiry in global contexts. A symposium presentation at the April 2021 Conference of the American Educational Research Association. Retrieved 23 May 2021 from <https://www.actionresearch.net/writings/aera21/2021aerasymposiumfull.pdf>

Whitehead, J. & Huxtable, M. (2016) Creating a Profession of Educators with the living-theories of Master and Doctor Educators, *Gifted Education International*, 32(1) 6-25. Retrieved 4 February 2021 from <https://www.actionresearch.net/writings/gei2015/geicontents2016.pdf>

PRESENTATION No. 3

Professional educators accepting their professional responsibilities today and in times to come: A Living Educational Theory research approach.

Marie Huxtable

The paper will:

- Clarify what distinguishes a teacher's practice as that of a professional educator.
- Consider some of the challenges teachers, as professional educators, have to face in an evolving global context.
- Illustrate how engaging in Living Educational Theory research as continuing professional development can enable teachers to free themselves of the imposition of theories, knowledge and dominant ideology to improve educational practices and the educational quality of education for all ages in the year 2030.
- Conclude with summarising the essential and unique contribution teachers by developing their professionalism can make to the flourishing of their community.

A professional educator has many responsibilities. For example, they have a responsibility to fulfil their contractual obligations. Their employability rests on the performance of their pupils/students as they progress through the given curriculum. They have a responsibility as a member of a profession to keep up-to-date with standards, knowledge and skills of their field of practice and maintain their registration, which allows them to secure employment as a professional educator. As a professional they also have a responsibility for researching into their practice to understand, improve and explain their practice, test the validity of the knowledge they create and contribute to the knowledgebase of their field of practice and associated academic, intellectual and scholarly discourses.

As education is a values-laden practical activity a professional educator recognises and accepts their educational responsibility to research into the educational experiences, opportunities and relationships they create for their pupils/students to improve them and generate valid explanations of their educational influence in the learning of their pupils/students. They also have a responsibility to keep in mind that what they do has implications beyond the educational influence they may have in the learning of an individual pupil/student or in the learning of their community of practice or organisation within which their practice is situated. There are implications which ripple beyond the here and now and contribute or confound the realisation of a universal hope of bringing into being a world within which Humanity can flourish.

The challenge a professional educator faces is added to when all these responsibilities do not sit harmoniously together and they have to find a way to resolve the conflicting demands made of them and they make of themselves. I will clarify further these responsibilities and their implications in practice with

examples of where educators have experienced and resolved tensions as they experience their life-enhancing values contradicted by themselves, others or the context within which they work.

I will outline how professional educators, working in a number of countries, have used a Living Educational Theory research approach to create their continuing professional development programme. I will give examples of how this has enabled them to creatively and productively realise their responsibilities. In their educational practice in the real, complex and ever evolving, world of the here and now and an unknowable future, this includes mastering innovations in educational technology.

The paper will conclude with how engaging in such continuing professional development prepares educators for the future. Improving educational practices at all levels of education necessitates employing well-qualified professional educators who can contribute to the growth of an educated citizenship of 2030 and beyond.

PRESENTATION No. 4

A Living Educational Theory research approach to CPD for professional educators accepting responsibility to develop praxis with phronesis fit for an unknown future.

Workshop leaders Jack Whitehead and Marie Huxtable.

This workshop will be of particular interest to professional educators and other educational-practitioners who want to develop their CPD programme focused by their professional responsibility to improve their educational praxis with phronesis and contribute to: the evolution of a professional international educational knowledgebase; the development of educational practice, policy and theory within their employing organisation/institution and; local, national and international discourses concerning the development and implementation of educational policies fit for a future where humanity flourishes.

Living Educational Theory research (Whitehead, 1989, 2019) is a form of professional practitioner, self-study educational research. This is a process of improving practitioner's professional practice that supports them to realise their educational responsibility as a professional. This responsibility includes the generation and sharing of knowledge that takes their field forward with values which carry hope for the flourishing of humanity.

The focus of the workshop will be on participants becoming acquainted with a Living Educational Theory research approach to Continuing Professional Development (CPD) and resources they can access for use subsequently. The workshop leaders will invite participants into an educational research conversation to share understandings of education as a values-laden practical process and the implications for improving educational practice and CPD of professional educators. The workshop will stress the importance of enhancing professionalism in education for protecting the future employment of teachers as professionals. The workshop will begin with a practical introduction to Living Educational Theory research. The format of the workshop will include drawing on the knowledge and expertise of participants, presentation of information and facilitation of educational conversations by the workshop leaders.

Participants will expect to share with the group what area of their practice they want to improve. The format of the workshop will be developmental taking participants on a journey from developing a question that is important to them concerned with improving their practice, to formulating the first steps they could take to systematically begin to explore their question and how they can develop their living-educational-theory research and make a contribution to a global educational-practitioner knowledgebase. During the session participants will expect to cooperate to extend their own knowledge and that of the group of:

- Educational research literacy (including ideas drawn from Szplit & Boyd, edited book, *Developing Teachers' Research Literacy*).

- The use of various research methods such as those developed in Action Research, Narrative Enquiry and Auto-ethnography.
- Data collection and analysis and how digital, visual data of practice can be used to clarify and communicate the life-enhancing ontological and relational values that give their professional practice meaning and purpose that they use as explanatory principles of educational influence and standards of judgment.
- How to produce and make public multi-media valid explanations of educational influences in learning as contributions to professional knowledge with values of human flourishing.
- Where to find support and information following the workshop.

References

Szplit, A. & Boyd, P. Eds, Developing Teachers' Research Literacy – in press.

Whitehead, J. (1989) Creating a living educational theory from questions of the kind, "How do I improve my practice?". Published in the Cambridge Journal of Education, 19(1); 41-52

Whitehead, J. (2019). Creating a living-educational-theory from questions of the kind, 'how do I improve my practice?' 30 years on with Living Theory research. *Educational Journal of Living Theories*, 12(2), 1–19.

PRESENTATION No. 5

Conference Theoretical Approaches as a basis for Teachers' Personal and Professional Development: A 'dialogue' between two theorists of the conference

Chrysoula Kosmidou-Hardy and Jack Whitehead

with the participation of Aris Rachiotis

In the present conference there are some interesting methodological issues presented by important persons of education who also suggest their methodological tools as 'shields' against the threat of the teacher's job potential extinction in the future due to the continuous and unpredictable development of technology. Of course suggestions for methods and tools which aim to facilitate learning through arousing students' interest are important in the teaching/learning situation. However, methodology needs to be grounded on theoretical bases which offer the 'why' existing behind the 'how' of things.

In the conference there are two theoretical approaches which support the dialectical relationship between theory and practice or *praxis*. These are:

- The Critical Developmental Model of Kosmidou-Hardy, and
- The Living Theory Model of Jack Whitehead.

Theories are usually presented as separate positions or theses of each author. Yet, we hold the view that comparison of some theories which we find important for the support of the teacher as a professional can facilitate a teacher's theoretical understanding and hopefully enrich both: the application of theory in practice, as well as the evaluation of educational praxis based on reflection.

Therefore, Chrysoula and Jack decided to present some main points of their theoretical model in the form of a dialogical 'game' through which some main points of their theories are highlighted while some similarities and also differences in these theories can be better clarified and thus facilitate the interested audience.

PRESENTATION No. 6

A workshop for the survival of Professional Teachers in the Future: Inviting participants to join in the heuristic project ACTORS

Dr Chrysoula Kosmidou-Hardy

with the collaboration of Dr Yanis Marmarinos and Aris Rachiotis

This workshop is starting with a short introduction related with the profile of the professional teacher we need in education as an important socioeconomic institution which can support not only the survival of the teacher as a professional in 2030 but social survival as well. Reference is made to the conclusions of in depth qualitative research carried out by Walker and Kristensen (1989) in European countries. The argument they support is that the profession of the teacher attracts conservative persons and that this conservatism is further encouraged during their education even in institutions which proclaim democratic or progressive educational values (ibid p. 16).

The survival of this job requires teachers who are not characterized by the conservatism Walker και Kristensen describe. The job needs teachers who are aware of the meaning and importance of their role, especially in the era of acceleration and continuous changes that we witness. Such teachers develop as personalities and scientists in a process of life long development and they recognize the fact that their job is actually beautiful since it offers an opportunity to be in contact with life itself through being and interacting with young people characterized by liveliness and energy.

We therefore **say no** to a kind of teacher who is conservative, afraid to develop and make changes, thus limiting himself or herself in choices and methods of what seems ‘easy’ or who *deifies* any authority which in his/her view does not allow innovation, thus offering her/himself a kind of alibi for inertia and resignation from an *agonistic stance against power*, as Michel Foucault (19..) states.

We say yes to the teacher as a professional who adopts a process of personal and professional development.

We say yes to the teacher who is not a “negator of life’, of joy, of hope⁶.

⁶These are the words we hear Kazantzakis saying referring to Buda in the magnificent film “Kazantzakis” directed by the famous Yanis Smaragdis.



A scene from the film “Kazantzakis”⁷

We say yes to the teacher who plunges in the sea of creativity and through this ‘baptizing’ s/he becomes reborn and raises her/his work to summits where, as Kazantzakis realized in the film **“the soul can find its height”!**

We say yes to the teacher who is interested in the consequences of teaching in society.

We say yes to the teacher who does not face power like a strict ‘deity’ and does not stop her/his resistance and *agon* against it recognizing the fact that her/his fate is «climbing up” as the monk Kazantzakis visited in the film is saying to him: “your fate is climbing upgrade. Don’t be afraid to follow this way up”.



A scene in the monastery where Kazantzakis is talking with the monk

This is an upward way in the struggle for implementing the main target: ***Self and Social awareness and development.***

In order to promote this teacher as a professional we have been involved in different activities. Some of these background activities are the following:

- ***Teaching and teacher education/training***
- ***Designing / implementing programs of teachers’ professional development***
- ***Promoting the teacher and student as researcher and producer of knowledge***
- ***Curriculum design and development***

⁷ In the film Zorba ‘baptizes’ Kazantzakis in his view of life putting him in the ‘baptistry’ of the sea. After this we hear Kazantzakis in the movie changing his outlook to values which limited him and saying to Zorba: “Buda is gone now, Zorba! It is dispersed like a light wind! “Now the soul has found its height!».

- *Developing innovative educational methodology/pedagogy*
- *Counselling and Careers Education models and projects*
- *Developing material (e.g. books, games, experiential learning exercises, psychometric testing) aiming at students' and student teachers' development of transition and decision-making skills required today*
- *Development of a Critical Developmental Model of education*
- *A lot of publication on the above.*

One of the most important activities we wish to promote now is the project we have developed with the acronym ACTORS

ACTORS

A ctive

C ritical

T eachers

O rganizing teaching as

R esearch promoting

S elf/ **S** ocial development

AIM: There are two important aims in this workshop and these are:

1. To suggest **the development of a new job profile of the teacher as a professional** in accordance with the values of its role from a humanistic point of view on the one hand and, on the other, with the needs created in the new socioeconomic and cultural context.
2. To discuss with participants important aspects and parameters of the project which will contribute to the survival of the teacher's job in 2030, and
3. To invite a number of participants to participate in the submission of ACTORS as a European project to be funded.

Basic specific objectives of the project are:

- To organize and carry out research in the curricula, educational material and methodology on which teacher education, training and development is based in higher education institutions which influence their learning and development which in turn influences students' learning and development.
- To compare the existing curricula, material and methodology with what is needed today for the teacher as a professional, from the perspective of a holistic Critical, Interdisciplinary, Developmental Model of Education.

- To design a new curriculum including basic modules, as well as a methodology for higher education aiming to support student teachers develop the knowledge and skills their roles require for today and the future.
- To develop educational material for this purpose and upload it on the project's site.
- To apply this curriculum, methodology and material experimentally in the context of a number of secondary and primary education school subjects.
- To develop and publish a heuristic periodical with the guidelines required in the context of a new job profile of the teacher as a professional.
- To organize innovative training and dissemination activities.
- To organize actions for the sustainability of ACTORS.

In the workshop Kosmidou-Hardy, Marmarinos and Rahiotis present basic elements of ACTORS as, for example, its aims and objectives and a small number of activities suggested for its implementation. They then ask participants to suggest:

- Institutions which can cooperate from different countries aiming to support the project's implementation
- European programmes in the context of which funding could be secured, and
- Their own wish to participate as collaborators in the project.

References

Kosmidou-Hardy Chr. (2020), "On the teacher as a professional. Moving away from the battle of skills development in the acceleration era, towards Personal Development based on the foundations the Critical Developmental Model". (In Kosmidou-Hardy Chr. and Sofos L. eds), "*The Teacher as a Professional: Identity and Job profile*" [ISBN: 978-969-612-320-7]. Athens: Gregoris.

Foucault M. (2011), *Discipline and Punish: The birth of the prison*. Athnes: Plethron.

Walker, S and Kristensen H.J. (1989), "Helping teachers to help themselves. Democracy and teacher-training". In K. Jensen and St. Walker (eds), *Towards Democratic Schooling European Experiences*. Milton Keynes: Open University Press.

PRESENTATION No. 7

Η πορεία του εκπαιδευτικού προς το 2030: Πρώτες σκέψεις από την εμπειρία στην εξ αποστάσεως εκπαίδευση

Αριστόβουλος Ραχιώτης

Ζούμε σε μια εποχή, κατά την οποία αναγκαστήκαμε, λόγω των ιδιαίτερων συνθηκών που επικρατούν, να έρθουμε αντιμέτωποι με γεγονότα και καταστάσεις πρωτόγνωρες που ο νους μας αδυνατούσε να συλλάβει. Όταν πριν από περίπου έναν χρόνο ανακοινώθηκε απότομα το κλείσιμο των σχολείων και η ανάγκη διεξαγωγής των μαθημάτων εξ αποστάσεως, προσωπικά, ένιωσα μεγάλη αγωνία για το κατά πόσο αυτό το εγχείρημα θα μπορούσε να επιτύχει, καθώς γνώριζα, λόγω της θέσης μου, ότι δεν υπήρχε κάποιο σημαντικό υπόβαθρο και ότι όλα όφειλαν να ξεκινήσουν από μηδενική βάση. Τόσο οι εκπαιδευτικοί όσο και οι μαθητές δεν διέθεταν ούτε λογαριασμό στο Πανελλήνιο Σχολικό Δίκτυο ούτε τον κατάλληλο εξοπλισμό ούτε, φυσικά, και κάποια αντίστοιχη εμπειρία, με συνέπεια να απαιτείται από τους ίδιους ξαφνικά, να συμμετάσχουν άμεσα σε κάτι που δε γνώριζαν καθόλου πώς λειτουργεί.

Όλο το χρονικό διάστημα της περυσινής καραντίνας, εξαιτίας της πανδημίας, το περάσαμε διδακτικά μέσω ασύγχρονης, κυρίως, εκπαίδευσης. Δυστυχώς, οι φόβοι μου επιβεβαιώθηκαν. Γονείς και εκπαιδευτικοί ζητούσαν, απελπισμένα, βοήθεια και ο Διευθυντής του σχολείου δεν προλάβαινε να δίνει οδηγίες και κατευθύνσεις. Μετά από μερικές ημέρες επίπονης προσπάθειας, μπήκαμε όλοι σε ένα ρυθμό.

Το αποτέλεσμα της ασύγχρονης εκπαίδευσης όλο αυτό το διάστημα μέχρι και τον Μάιο, όπως το βίωσα ο ίδιος, ήταν οι μαθητές, λόγω και του εγκλεισμού στο σπίτι, να εμφανίσουν μία έντονη αδιαφορία για τα μαθήματα και την διεκπεραίωση των ασκήσεων που ανέθετα, αφού ένα πολύ μικρό ποσοστό παρέμενε επιμελές. Η ίδια εικόνα υπήρχε τόσο στα υπόλοιπα τμήματα του σχολείου όσο και σε άλλα σχολεία, όπως φάνηκε από συζητήσεις που είχα με συναδέλφους.

Όταν τον περασμένο Νοέμβριο, μπαίνοντας στη δεύτερη καραντίνα, προχωρήσαμε στη σύγχρονη εξ αποστάσεως διδασκαλία, τα προβλήματα ήταν ακόμα μεγαλύτερα και, συχνά, ανυπέρβλητα. Ειδικότερα, η πλατφόρμα που επιλέχθηκε για την πραγματοποίηση των μαθημάτων παρουσίασε, από την αρχή, αρκετά τεχνικά ζητήματα, με συνέπεια να χάνονται διδακτικές ώρες χωρίς, φυσικά, να είναι δυνατή η αναπλήρωσή τους. Επίσης, δεν ήταν λίγοι οι μαθητές που έβλεπαν το δικό τους δίκτυο να μην μπορεί να ανταποκριθεί επιτυχώς στη διαδικασία αυτήν κι έτσι να απουσιάζουν ακόμα και για ολόκληρες μέρες από τα μαθήματα. Παράλληλα, με δεδομένο πως η συντριπτική πλειοψηφία των μαθητών παρακολουθούσε χωρίς τη χρήση κάμερας, είχε ως αποτέλεσμα, προϊόντος και του χρόνου, να εμφανίζονται όλο και μεγαλύτερη αδιαφορία για το τι λάμβανε χώρα την ώρα του μαθήματος, αφού απομακρύνονταν από τον υπολογιστή και αναλώνονταν σε άλλες δραστηριότητες, εφόσον γνώριζαν πως δεν γίνονταν αντιληπτοί. Έτσι, και η αξιολόγηση των παιδιών μετατράπηκε σε μια εξαιρετικά δύσκολη διαδικασία, αν λάβουμε υπόψη μας ότι η μη χρήση κάμερας δίνει τη δυνατότητα στο καθένα να απαντήσει στις ερωτήσεις μιας προφορικής ή

ηλεκτρονικής δοκιμασίας έχοντας μπροστά του το βιβλίο ανοιχτό ή ακόμα και τη βοήθεια των συγγενικών του προσώπων που βρίσκονται εκείνη τη στιγμή στο σπίτι.

Όλα τα ανωτέρω οδήγησαν και συνεχίζουν να οδηγούν σε μία σοβαρότατη υποβάθμιση της ποιότητας του εκπαιδευτικού έργου. Παρατηρείται μια γενική χαλάρωση στα παιδιά που αυξάνεται μέρα τη μέρα, όταν οι μαθητές των δύο πρώτων βαθμίδων γνωρίζουν, ότι με κυβερνητική εντολή, θα περάσουν τις τάξεις δίχως εξετάσεις και ιδιαίτερη προσπάθεια, σχεδόν χαριστικά εξαιτίας της πανδημίας, χωρίς να τους απασχολεί το γεγονός πως δεν έχουν κατακτήσει τις στοιχειώδεις γνώσεις γι' αυτό. Έτσι, δεν είναι λίγοι εκείνοι που, επαναπαυόμενοι, σκέπτονται από τον μήνα Φεβρουάριο τις καλοκαιρινές διακοπές τους. Κάτι τέτοιο, σίγουρα, δε θα συνέβαινε αν τα μαθήματα διεξάγονταν διά ζώσης, μέσα στη σχολική αίθουσα, διότι ο εκπαιδευτικός, με τη φυσική του παρουσία, θα μπορούσε, σαφώς, να επηρεάσει θετικά και να διαμορφώσει κατάλληλα την ψυχοσύνθεση και την ιδιοσυγκρασία των μαθητών του.

Βλέπουμε, λοιπόν, μία ξαφνική και αλματώδη αλλαγή στη διδακτική πρακτική, από την παραδοσιακή διδασκαλία, που λάμβανε χώρα ασταμάτητα παρά τις κοινωνικές συνθήκες, στην ηλεκτρονική διδασκαλία που εδράζεται στον φόβο για τη δημόσια υγεία, προκειμένου να παγιωθεί. Με δεδομένη, μάλιστα, και την ανακοίνωση του Υπουργείου Παιδείας ότι θα γίνεται χρήση της σύγχρονης εξ αποστάσεως εκπαίδευσης κάθε φορά που θα παρίσταται ανάγκη, η ανησυχία για το επίπεδο της μόρφωσης των μαθητών γίνεται ολοένα και μεγαλύτερη.

Επομένως, ο προβληματισμός γύρω από το παρόν, αλλά, κυρίως, το μέλλον της Εκπαίδευσης, με δεδομένη την τεράστια ευθύνη που φέρει για τη μόρφωση των νεαρών μελών της κοινωνίας και τη δημιουργία ορθών και ολοκληρωμένων προσωπικοτήτων που θα συνεισφέρουν μελλοντικά στην πρόοδό της, γεννά ορισμένα ερωτήματα που χρήζουν άμεσης απάντησης, όπως:

- ποιο είναι το μέλλον του σχολείου και των επαγγελματιών της Εκπαίδευσης;
- ποιο πρέπει να είναι το ποιοτικό περιεχόμενο της Εκπαίδευσης και με ποιον τρόπο θα καταφέρει, παρά τις αντίξοες συνθήκες που επικρατούν, να επιτελεί με επιτυχία τον καταλυτικό της ρόλο;

Η ουσιαστική επίλυση των εν λόγω ζητημάτων κρίνεται καθοριστικής σημασίας, προκειμένου η Εκπαίδευση στη χώρα μας να στηρίζεται σε γερές βάσεις, χωρίς να κινδυνεύει από τυχόν υποβαθμίσεις και αλλοιώσεις. Κατά την παρουσίαση της εισήγησής μου θα δοθούν καίριες και στοχευμένες απαντήσεις στα ανωτέρω ερωτήματα, με σκοπό να μπει ένα μικρό λιθαράκι στην προστασία και στη διασφάλιση συνολικά της εκπαιδευτικής διαδικασίας, η οποία οφείλει να στέκεται, ανά πάσα στιγμή, στο ύψος της, αντιμετωπίζοντας επιτυχώς τις εκάστοτε προκλήσεις που εμφανίζονται.

PRESENTATION No. 8

Ο Εκπαιδευτικός στη σύγχρονη Εκπαίδευση. Οι ιδιότητες και η εκπαίδευσή του.

Αλέξανδρος Καλοφωλιάς

0. Πρόλογος

Ο συντάκτης της παρούσας εισήγησης έχει μια μακρόχρονη ενασχόληση στο ευρύτερο πεδίο της εκπαίδευσης, στους τομείς του σχεδιασμού και εφαρμογής εκπαιδευτικών σχεδίων, των υλικοτεχνικών υποδομών, της οργάνωσης και της αξιολόγησης. Δεν είναι εκπαιδευτικός της «πρώτης γραμμής», που φέρει το βάρος της άμεσης λειτουργίας του συστήματος.

Επομένως εκφράζει τις απόψεις ως απλό μέλος της κοινωνίας με την ελπίδα ότι, ενδεχομένως, και αυτές οι απόψεις θα βοηθήσουν στον προβληματισμό που θα αναπτυχθεί.

1. Η Εκπαίδευση

- 1.1. Μια οργανωμένη κοινωνία (το σύστημα) έχει δημιουργήσει το υποσύστημα «Εκπαίδευση», μέσω του οποίου τα νεαρά μέλη της θα καταστούν ικανά να λειτουργήσουν ως άτομα (πνευματική ολοκλήρωση και οικονομική αυτάρκεια) και ως ενεργά μέλη της.
- 1.2. Ο τελικός στόχος είναι τα νεαρά μέλη να αποκτήσουν γνώσεις, τεχνικές δεξιότητες και πνευματική καλλιέργεια, για την ατομική τους επιβίωση, και κοινωνικές δεξιότητες, για τη διαβίωσή τους ως μέλη της κοινωνίας. Για την επίτευξη αυτών των στόχων χρειάζεται να καλλιεργηθούν και αναπτυχθούν στα νεαρά μέλη οι ικανότητες της αντίληψης και κατανόησης, της αξιολόγησης γνώσεων και δεδομένων, της επικοινωνίας, της συνεργασίας, της ιεράρχησης αξιών.
- 1.3. Οι τρόποι για την επίτευξη των στόχων είναι η απόκτηση γνώσεων καθώς και η καλλιέργεια όλων εκείνων των ιδιοτήτων που πρέπει να αναπτύξουν και να αποκτήσουν οι μαθητές, ώστε να καταστούν ενεργά μέλη της κοινωνίας
- 1.4. Τα μέσα που απαιτούνται είναι η υλικοτεχνική υποδομή, η οργάνωση, τα προγράμματα, τα εκπαιδευτικά βοηθήματα {βιβλία κλπ}, το ανθρώπινο δυναμικό.
- 1.5. Το ανθρώπινο δυναμικό που απαιτείται για την Εκπαίδευση μπορεί να ομαδοποιηθεί σε δύο κατηγορίες α. εκείνου που χρειάζεται για την δημιουργία όλων των απαραίτητων υποδομών και μέσων και β. εκείνου που αναλαμβάνει όλο το βάρος της λειτουργίας, με κύριο χαρακτηριστικό την «επαφή» με τους μαθητές {εκπαιδευτικοί της «πρώτης γραμμής»}

2. Η Εκπαίδευση το 2030

2.1. Οι αλλαγές στην κοινωνία και την τεχνολογία

Οι εξελίξεις της τελευταίας πενήνταετίας στην οργάνωση της κοινωνίας και κυρίως στην τεχνολογία της πληροφορίας και των επικοινωνιών δημιουργούν νέα δεδομένα και νέες συνθήκες που επηρεάζουν άμεσα τη λειτουργία και τη μεθοδολογία της Εκπαίδευσης.

Οι κυριότερες από αυτές τις εξελίξεις είναι

- το πλήθος των πηγών γνώσεων,
- η μειωμένη αξιοπιστία των πηγών,
- η αμεσότητα πρόσβασης στις πηγές,
- η αλλαγή των συνθηκών εργασίας και, επομένως, των απαιτούμενων επαγγελματικών δεξιοτήτων,
- η ραγδαία ανάπτυξη των επικοινωνιών και η δυνατότητα άμεσης επαφής και μετάδοσης της πληροφορίας σε παγκόσμια κλίμακα,
- οι αλλαγές στην κοινωνική ζωή.

2.2. Τα προγράμματα και το περιεχόμενο

Τα προγράμματα θα πρέπει

- α. να ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις των νέων επαγγελμάτων που δημιουργούνται και
- β. να δίνουν τη δυνατότητα της προσαρμογής στις συνεχείς εξελίξεις της τεχνολογίας

2.3. Η οργάνωση και η διαδικασία

Η διδακτική διαδικασία και μεθοδολογία θα επικεντρώνεται πλέον στον προσδιορισμό των γνώσεων που χρειάζονται, στην αναζήτηση των πηγών, στην ανάπτυξη της ικανότητας κατανόησης και αξιολόγησης των γνώσεων, καθώς και στην ανάπτυξη της ικανότητας αξιοποίησής τους. Γενικά το βάρος μετατοπίζεται από την παροχή γνώσεων στην ανάπτυξη της ικανότητας ανεύρεσης και αξιοποίησής τους.

Αυτή η «μετάβαση» μπορεί να συνεπάγεται αλλαγές τόσο στην κατάρτιση των ωρολογίων προγραμμάτων όσο και, κυρίως, στην ριζική αλλαγή της λειτουργίας μέσα στην τάξη. Εκεί, μέσα στην τάξη, το βάρος θα δίνεται στην διερεύνηση και κατανόηση από τον διδάσκοντα του επιπέδου, των προσωπικοτήτων, των δυνατοτήτων και των γενικών κλίσεων των μαθητών..

Και, πέρα από αυτά, εξ ίσου σημαντικό είναι, μέσω αυτών των λειτουργιών, να καλλιεργείται η κοινωνικότητα, η ικανότητα επικοινωνίας και συνεργασίας, καθώς και η ικανότητα ιεράρχησης των αξιών.

3. Ο ρόλος του/της Εκπαιδευτικού ως Επαγγελματία

Η συνοπτική περιγραφή της νέας διαδικασίας της Εκπαίδευσης προσδιορίζει και τις ιδιότητες του Εκπαιδευτικού.

Πρώτα-πρώτα πρέπει να δεχτούμε την αρχή ότι μια κοινωνία, προκειμένου να διασφαλίσει μια καλύτερη διαβίωση και ένα καλύτερο μέλλον, οφείλει να αναθέσει στο «βέλτιστο» (με ό,τι αυτό σημαίνει για τον καθένα) τμήμα της την εκπαίδευση των νεαρών μελών της, που θα αποτελέσουν τη συνέχειά της.

Η διατύπωση της Αρχής αυτής δεν αποτελεί μεγαλοστομία αν αναλύσουμε τις λειτουργίες που έχει να επιτελέσει ο εκπαιδευτικός (ως ευσυνειδητος επαγγελματίας, ως λειτουργός) και την αξία που θα έχει η επιτυχής επίδρασή του στο κάθε άτομο-μαθητή και, κατ' επέκταση, στο κοινωνικό σύνολο. Όλα τα παραπάνω προσδιορίζουν τα κριτήρια επιλογής του εκπαιδευτικού, την εκπαίδευσή του, τη διαρκή επιμόρφωσή του, την αξιολόγησή του καθώς και τα κριτήρια ιεραρχικής ανέλιξής του.

4. Προτάσεις

4.1. Για την οργάνωση του σχολείου

Νέα οργάνωση του σχολείου ώστε να δίνεται περισσότερος χρόνος μελέτης και προσωπικής εργασίας στους μαθητές. Αλλαγή στον τρόπο εργασίας μέσα στην τάξη με έμφαση την αξιολόγηση και σύνθεση των γνώσεων καθώς και την, μέσω της ομαδικής δουλειάς, καλλιέργεια των κοινωνικών δεξιοτήτων των μαθητών.

4.2. Για τις ιδιότητες και την εκπαίδευση των Εκπαιδευτικών

A. Οι ιδιότητες και δεξιότητες των εκπαιδευτικών για να ανταποκριθούν στα νέα τους καθήκοντα. Δηλαδή

- Να έχουν και να παρακολουθούν τις τρέχουσες εξελίξεις στην οικονομία και τεχνολογία
- Να έχουν καλή γνώση της γεωγραφίας και ιστορίας της περιοχής όπου βρίσκεται το σχολείο και να παρακολουθούν την εξέλιξη της οικονομίας, παραγωγής, απασχόλησης και άλλων ειδικών θεμάτων της περιοχής
- Να είναι γνώστες της ψυχολογίας ομάδας και παιδιών – εφήβων
- Να έχουν επικοινωνιακές δεξιότητες
- Να έχουν συνεχή ενημέρωση για τις δημιουργούμενες πηγές πληροφόρησης
- Να έχουν ικανότητες – δεξιότητες οργάνωσης και διεύθυνσης παραγωγικής συζήτησης

B. Εκπαίδευση και επιλογή για την, κατά το δυνατόν, εξασφάλιση των ανωτέρω

- Διαχωρισμός κατά τα δύο τελευταία έτη σπουδών των φοιτητών σε εκπαιδευτική κατεύθυνση με κριτήρια ειδικές εξετάσεις και την επίδοση σε κάποια μαθήματα.
- Ειδική πτυχιακή εξέταση (κυρίως προφορική) για τη διαπίστωση ικανότητας διδασκαλίας.
- Διαρκής αξιολόγηση του έργου των εκπαιδευτικών
- Επανεπιλεγμένες επιμορφώσεις (τουλάχιστον ανά πενταετία) κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας.

PRESENTATION No. 9

Ο ήχος ως αφηγηματικό μέσο στον κινηματογράφο: διδακτικές προσεγγίσεις στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Πολυχρόνης Γιαννικόπουλος

Ο κινηματογράφος είναι ένα θέμα για το οποίο οι μαθητές δείχνουν μεγάλο και ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Αποτελεί ένα σημαντικό εργαλείο, γιατί οι μαθητές είναι ιδιαίτερα εξοικειωμένοι μαζί του και είναι μέρος του καθημερινού τους τρόπου επικοινωνίας. Αντίστοιχα, ο ήχος και η μουσική αποτελούν τρόπους έκφρασης συναισθημάτων και ιδεών, μεταφέροντας και εκφράζοντας νοήματα με τρόπο που δεν μπορούν να τα εκφράσουν οι λέξεις ή τα νούμερα.

Η συγκεκριμένη εισήγηση αποτελεί μία διδακτική πρόταση αξιοποίησης του ήχου ως αφηγηματικό μέσο στον κινηματογράφο για τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Επιχειρεί να εισάγει πρακτικές του μέλλοντος στο σήμερα, όπως επιβάλει η εξ αποστάσεως εκπαίδευση. Το διδακτικό σενάριο αποσκοπεί στο να διατηρήσει το ενδιαφέρον των μαθητών σε υψηλό επίπεδο καθ' όλη τη διάρκειά του και να εξοικειώσει του μαθητές με νέες έννοιες και ορισμούς. Η χρήση του σεναρίου και ιδιαίτερα των δημιουργικών δραστηριοτήτων δίνει στους μαθητές τη δυνατότητα να αναγνωρίσουν και να αναπτύξουν αφηγηματικές και δραματικές στιγμές, καθώς και να εκφραστούν δημιουργικά με τα σύγχρονα εργαλεία των ΤΠΕ.

Πιο συγκεκριμένα: Το όλο διδακτικό σενάριο είναι δομημένο έτσι ώστε να ολοκληρωθεί σε 4 μαθήματα συνολικής διάρκειας 12 ωρών (3 διδακτικές ώρες κάθε μάθημα). Στο πρώτο μάθημα καλύπτεται μία διεξοδική ανάλυση για τον ηχητικό σχεδιασμό με χαρακτηριστικά παραδείγματα από διαφορετικές προσεγγίσεις διακεκριμένων δημιουργών, προκειμένου να τονιστεί η ετερογένεια και η δυνατότητα πολλών επιλογών. Στη συνέχεια γίνεται εφαρμογή σε αντιπροσωπευτική ταινία του παγκόσμιου κινηματογράφου, με τη μορφή ενός ερωτηματολογίου που βοηθά στην κατανόηση της ταινίας, την εστίαση στον ηχητικό σχεδιασμό και την εμπύχωση του διάλογου. Στο τέλος εφαρμόζεται η πρώτη δημιουργική δραστηριότητα, που αφορά την οπτική αναπαράσταση του ήχου, όπου οι μαθητές καλούνται να εκπονήσουν σε χρόνο εντός του μαθήματος, ώστε να επιτευχθεί η καλύτερη κατανόηση του θέματος και η ενθάρρυνση της καλλιτεχνικής τους έκφρασης.

Το δεύτερο μάθημα αφιερώνεται εξ ολοκλήρου στη δεύτερη δημιουργική δραστηριότητα, που αφορά τη δημιουργία αφηγηματικού ήχου. Ο εκπαιδευτικός μαζί με τους μαθητές επιλέγουν ένα θέμα ή μια τοποθεσία ως άξονα της ιστορίας. Σκοπός είναι να πραγματοποιηθεί το ηχητικό προφίλ αυτής της τοποθεσίας.

Τα δύο τελευταία μαθήματα αφιερώνονται στην τρίτη δημιουργική δραστηριότητα, όπου έχει να κάνει με τη δημιουργία ενός ηχοτοπίου και πώς αυτό που ακούμε (ή αυτό που δεν ακούμε συνειδητά αλλά που μας συνοδεύει) μπορεί να μας επηρεάσει. Οι μαθητές επικεντρώνονται συνειδητά στον πανταχού παρόντα αστικό θόρυβο και προσπαθούν να ξεχωρίσουν μεμονωμένα στοιχεία (μουσική, συνομιλίες,

αυτοκίνητα κ.λπ.). Στο τέλος, επεξεργάζονται τις ηχογραφήσεις τους σε σύντομες μορφές ηχητικού ρεπορτάζ. Το παραπάνω σενάριο μπορεί να προσαρμοστεί και στην εξ αποστάσεως εκπαίδευση, καθώς και σε άλλες μαθησιακές ενότητες.

Είναι γεγονός ότι η εκπαίδευση στρέφεται σε μια εξ ολοκλήρου μαθητοκεντρική προσέγγιση, με τη χρήση διδακτικών σεναρίων να αξιοποιούνται ολοένα και περισσότερο. Η χρήση του διδακτικού σεναρίου αποσκοπεί στη βιωματική μάθηση μέσω της ανακάλυψης, βοηθώντας τον μαθητή να κατανοήσει καλύτερα το διδακτικό αντικείμενο, διαμέσου της ενεργητικής του θέσης.

Ο ρόλος του σύγχρονου εκπαιδευτικού, λοιπόν, είναι πιο σημαντικός σε τέτοιου είδους προσεγγίσεις, καθώς καθίσταται απαραίτητος μέντορας στην καθοδήγηση των μαθητών ώστε να κατακτήσουν τη νέα γνώση. Επιπλέον, η ύπαρξη ενός ενήλικα προσφέρει ένα αίσθημα ασφάλειας, που παίζει ελεγκτικό ρόλο στη μαθησιακή διαδικασία. Ο εκπαιδευτικός εκτός από συντονιστής της διαδικασίας, είναι αυτός που δημιουργεί ευνοϊκές συνθήκες για την ανάπτυξη νέων δεξιοτήτων, δίνει κίνητρα στους μαθητές του, ενώ ταυτόχρονα, διερευνώντας τις προϋπάρχουσες γνώσεις και ικανότητες των μαθητών, εισάγει μέσα από την προσωπική καλλιτεχνική έκφρασή τους την καλύτερη κατανόηση των επιλογών που υπεισέρχονται στην οπτικοακουστική κατασκευή. Μια τέτοια προσέγγιση προτείνεται σε αυτό το διδακτικό σενάριο.

PRESENTATION No. 10

Αξιολόγηση για Μάθηση και επαγγελματίας εκπαιδευτικός, 2021-2030: Μια μετάβαση βασισμένη σε ενδείξεις

Όλγα Ημέλλου, MEd, PhD

Η μετάβαση από την Αξιολόγηση για Ταξινόμηση στην Αξιολόγηση για Μάθηση (Hayward, 2014· Hollenweger, 2014· Imellou, in press) αποσκοπεί σε μια αξιολόγηση του μαθητή, η οποία βασίζεται σε ενδείξεις (evidence-based) και οδηγεί στην κατάκτηση της προσωπικής του αριστείας. Η Αξιολόγηση για Μάθηση αποτελεί μια εκπαιδευτική πρακτική/τεχνολογία καθοριστικής σημασίας για την αποτελεσματικότητα του επαγγελματία εκπαιδευτικού στην πορεία προς το 2030 (OECD, 2019· European Agency for Development in Special Needs Education, 2011· 2012), η οποία μπορεί να συνεισφέρει λύσεις στο στρυφνό πρόβλημα της υλοποίησης και βιωσιμότητας του παραδείγματος της Εκπαίδευσης για Όλους, με όρους ισοτιμίας (equity) (UNESCO, 1990· 2000· 2016). Σύμφωνα με το άρθρο 24 της Σύμβασης για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρία, “τα άτομα με αναπηρίες δεν αποκλείονται από το γενικό εκπαιδευτικό σύστημα βάσει της αναπηρίας”, ενώ, ταυτόχρονα, “λαμβάνουν την υποστήριξη που απαιτείται, μέσα στο γενικό εκπαιδευτικό σύστημα, προκειμένου να διευκολυνθεί η αποτελεσματική εκπαίδευσή τους” (Νόμος 4074, 2012). Σε κάθε βαθμίδα εκπαίδευσης, η αξιολόγηση του μαθητή συγκροτεί ένα σύνολο εκπαιδευτικών πρακτικών/τεχνολογιών που υλοποιούνται από τον εκπαιδευτικό, με ποικίλες ιστορικές διαδρομές. Συχνά, στοχεύει, άμεσα ή έμμεσα, στην κατηγοριοποίηση και ταξινόμηση του μαθητή εντός μιας μικρής ή μεγάλης ομάδας μαθητών με συγκεκριμένα χαρακτηριστικά. Στο πλαίσιο της δυναμικής που δημιουργείται από την κριτική στο ισχύον παράδειγμα (Ainscow, 2021) και από τη μετάβαση στο παράδειγμα της Εκπαίδευσης για Όλους (UNESCO, 2016), είναι σημαντικό η αξιολόγηση του μαθητή να στοχεύει στην αναζήτηση και τον εντοπισμό στοιχείων, τα οποία επιτρέπουν στον εκπαιδευτικό να σχεδιάζει θετικές εμπειρίες μάθησης για τους μαθητές του, ανεξάρτητα από την ύπαρξη ή μη αναπηρίας (OECD, 2013· 2019). Αναζητούμε προσεγγίσεις με τις οποίες ο επαγγελματίας εκπαιδευτικός βελτιώνει τη διεργασία παρακολούθησης των εκπαιδευτικών πρακτικών/τεχνολογιών και διασφαλίζει την αποτελεσματικότητα και την ποιότητά τους, σε επίπεδο μαθητή. Στο πλαίσιο αυτής της διερεύνησης, προτείνουμε ένα παράδειγμα εκπαιδευτικής πρακτικής/τεχνολογίας Αξιολόγησης για Μάθηση: τη Λειτουργική Παιδαγωγική Αξιολόγηση Μαθητή (Ημέλλου, υπό δημοσίευση). Η Λειτουργική Παιδαγωγική Αξιολόγηση Μαθητή συγκροτεί μια πρόταση Αξιολόγησης για Μάθηση, η οποία εμπνέεται και αντλεί προς χρήση στοιχεία από τη Διεθνή Ταξινόμηση της Λειτουργικότητας, της Αναπηρίας και της Υγείας (International Classification of Functioning, Disability and Health-ICF) (WHO, 2003· 2007). Επίσης, υιοθετεί το βιο-ψυχο-κοινωνικό μοντέλο αναπηρίας, το οποίο βρίσκεται σε πλήρη συμφωνία με τη Σύμβαση για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρία (WHO, 2011, σ. 3-4). Στη μετάβαση προς το

2030, ο επαγγελματίας εκπαιδευτικός αποτελεί τον μοναδικό δρώντα φορέα αλλαγής παραδείγματος σε επίπεδο σχολικής τάξης, ο οποίος δύναται να συνεισφέρει θετικές εμπειρίες μάθησης, βασισμένες σε ενδείξεις, σε όλους τους μαθητές της φυσικής ή της ψηφιακής τάξης. Για να δύναται, ωστόσο, ο επαγγελματίας εκπαιδευτικός να λειτουργήσει αποτελεσματικά και να επιβιώσει ως φορέας αλλαγής εντός του παραδείγματος της Εκπαίδευσης για Όλους, είναι αναγκαίο να ενδυναμωθεί και σε επίπεδο εκπαιδευτικών πρακτικών. Η προσπάθεια ενδυνάμωσης είναι σημαντικό να εστιαστεί, αρχικά, σε πρακτικές αναγνώρισης και καταγραφής των εμποδίων στη συμμετοχή και στη μάθηση, τα οποία βιώνουν οι μαθητές της τάξης. Στην όλη προσπάθεια μπορεί να αποδειχθεί πολύτιμη η αξιοποίηση των εκπαιδευτικών τεχνολογιών -παραδοσιακών και καινοτόμων- στις οποίες εντάσσεται και η Λειτουργική Παιδαγωγική Αξιολόγηση Μαθητή.

ΛΕΞΕΙΣ-ΚΛΕΙΔΙΑ: Αξιολόγηση για Μάθηση, Αξιολόγηση για Ταξινόμηση, αλλαγή παραδείγματος, μετάβαση, Εκπαίδευση για Όλους, εκπαιδευτική πρακτική ως τεχνολογία, Λειτουργική Παιδαγωγική Αξιολόγηση Μαθητή (ΛΕΠΙΑΜ), επαγγελματίας εκπαιδευτικός 2030

PRESENTATION No. 11

Προεπιλογή, εκπαίδευση και ανάπτυξη του επαγγελματία εκπαιδευτικού στην πορεία προς το 2030:

Η επίδραση των διεθνών και εθνικών εκπαιδευτικών πολιτικών στην αναδυόμενη αλλαγή παραδείγματος της ειδικής αγωγής και εκπαίδευσης

Αριστείδης Χαρούπιας, PhD

Η αναπηρία και οι ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, που ενδεχομένως την συνοδεύουν, επηρεάζουν σημαντικά την ανάπτυξη, τη σχολική εκπαίδευση και την κοινωνική ένταξη του προσώπου με ιδιαιτερότητες στη μάθηση και τη συμπεριφορά (Clarke, 2006). Η δημόσια εκπαίδευση, σύμφωνα με την ισχύουσα κυρίαρχη αντίληψη, συνεισφέρει στη διαμόρφωση της προσωπικότητας του νηπίου, του παιδιού ή του νέου και οφείλει να στηρίζει την αντιστάθμιση των ανεπαρκειών ή των ελλειμμάτων που συνεισφέρουν στη διαμόρφωση της προσωπικότητάς του. Επιπρόσθετα, η δημόσια εκπαίδευση συμμετέχει αποφασιστικά στην απόκτηση γνώσεων και δεξιοτήτων, οι οποίες κρίνονται απαραίτητες στην επαγγελματική και κοινωνική του ένταξη, σε έναν κόσμο που αλλάζει και αναμένεται να διαφοροποιηθεί ριζικά μέχρι το 2030 (UNESCO, 2015· 2016· OECD, 2019). Η έρευνα έχει καταδείξει πως μέσα από την υιοθέτηση αντισταθμιστικών μοντέλων προσέγγισης της αναπηρίας, μπορούν συνήθεις αντιλήψεις που οδηγούν μοιραία στον διαχωρισμό και την αυτοεκπληρούμενη προφητεία του ιατρικού μοντέλου της αναπηρίας, να ανατραπούν ή να εξισορροπηθούν (Goering, 2015· Ainscow, 2020). Στην εκπαίδευση των μαθητών με αναπηρία, η σχεδίαση, η υλοποίηση και η αξιολόγηση αντισταθμιστικών παρεμβάσεων, που να απαντούν στις μαθησιακές και τις άλλες ανάγκες τους, αποδεικνύονται δύσκολες και απαιτητικές δράσεις στην προσπάθεια εφαρμογής τους στο σχολείο (CAST, 2013· USA General Services Administration, 2017· Morin, 2018· Rhonda & Akane, 2018). Συχνά, σε ανώριμα εκπαιδευτικά συστήματα, οι δράσεις αυτές παρεκτρέπονται σε επιλογές ειδικής/διαχωριστικής μεταχείρισης, ιδιαίτερα σε κοινωνίες όπου συνεχίζουν να υπάρχουν νησιδες παρωχημένων αντιλήψεων και σε συστήματα που δεν διαθέτουν ικανούς πόρους για τη δημόσια εκπαίδευση (World Health Organization, 2011). Παρακολουθώντας τις επιλογές και τις κατευθύνσεις των διεθνών οργανισμών, μπορούμε να διαμορφώσουμε έναν μεγεθυντικό φακό παρατήρησης των εξελίξεων στην περιοχή της εκπαίδευσης των αναπήρων, διεθνώς (Warnock Report, 1978· United Nations, 1989· UNESCO, 1994· European Agency for Development in Special Needs Education, 2011· UNESCO, 2015· 2016· OECD, 2019· United Nations, 2021). Οι ερευνητικές πρωτοβουλίες, οι διακηρύξεις και οι εκθέσεις των διεθνών οργανισμών λειτουργούν ως δεξαμενές σκέψης, ως μέτρο σύγκρισης και ως προοργανωτές για τον σχεδιασμό και την υλοποίηση των εθνικών πολιτικών, σε τοπικό επίπεδο και παγκοσμίως. Στην Ελλάδα, η δημόσια εκπαίδευση αποδεικνύεται, διαχρονικά, ένα ιδιαίτερα δυσεπίλυτο πρόβλημα (Μπουζάκης, 2007· Παιδαγωγική Εταιρεία Ελλάδος, 2014), συγκροτεί δηλ. ένα στρυφνό (wicked) πρόβλημα (Rittel & Webber, 1973· Koenig, 2020). Με δεδομένη την κεντρική λειτουργία του εκπαιδευτικού στον σχεδιασμό, την παραγωγή

και την παροχή ποιοτικών υπηρεσιών εκπαίδευσης σε όλους τους μαθητές (Wiggins & McTighe, 2007· 2011), επιλέγουμε, στην παρούσα εργασία, να εστιάσουμε τη μελέτη μας στις πολιτικές που έχουν υλοποιηθεί στο σύστημα επιλογής, εκπαίδευσης και δια βίου επαγγελματικής ανάπτυξης των εκπαιδευτικών, από τις αρχές της δεκαετίας του '80 και μετά. Συνεκτιμώνται η οικονομική κρίση και η επακόλουθη παγκόσμια πανδημία, οι οποίες επανέφεραν στην επικαιρότητα ζητήματα, όπως η κοινωνική αδικία, η ανισότητα, η κλιματική αλλαγή, οι πρόσφυγες, οι μετανάστες και οι μειονοτικές ομάδες.

Λέξεις-Κλειδιά: ισότιμη συνεκπαίδευση, επαγγελματίας εκπαιδευτικός, διεθνείς οργανισμοί, εκπαιδευτική πολιτική, εκπαίδευση 2030

PRESENTATION No. 12

A Leap of Faith: Open conversation on embracing the future of education

Louis-David Bibeau, Sabine Charette, Lynda Giguère, Jill Landry, Judith McBride, Ellie Phillips

A panel of education professionals offers a mosaic of perspectives and methods envisioning possibilities for education in 2030, while embracing authenticity in the learning community. The authors' collective presentation reflects six different but confluent perspectives. Participants are invited to bring their views to a professional conversation where they will be encouraged consider these starting points, while contributing their understanding/point-of-view/worldview. Through this round table dialogue, we will spin a web of ideas.

Ursula Le Guin (2004) writes, "... the exercise of the mind is dangerous to those who profit from the way things are because it has the power to show that the way things are is not permanent, not universal, not necessary." Teaching in a static landscape teachers are not encouraged to exercise our minds. Rather, we experience professional development as anti-developmental transmission via an intellectual, economic and political hierarchy devoid of concern for teacher needs and knowledge. Could the disruption created by the pandemic inviting chaos into our institutions, spark our minds to re-imagine and act to transform education? And, if so, what values guide our imaginings and acts?

Part of the chaos is that a jobless world is increasingly realistic (Borrel, 2017). Preservice teachers are to be encouraged to consider a paradigm shift in their role. If individuals are to navigate, and to contribute to society in their own unique and authentic ways, the teachers' role is no longer the sage-on-the-stage, rather pedagogical designers facilitating an understanding of oneself. A stepping-stone to this end is developing a habit of reflective inquiry (Fideler, 1988), by using Joseph Campbell's monomyth (in Davis & Weeden, 2009) as a means for structuring the learning journey. Could this type of reflection bring more authenticity into one's classroom?

The pandemic has forced people to make accommodations to each other's ever-changing realities in all areas of life, leading to a kind of solidarity in the workplace. Some teachers have experienced this as the acceptance of a certain 'realness' into the online classroom that was not there before. Consequently, this has allowed us to bring a slightly more 'authentic' side of ourselves to our lessons. How might we make our 'full selves' available to our students? Could this prove more valuable in the online classroom than any individual teaching techniques we employ (Palmer, 1997)? Finally, How and to what degree will authenticity feature in school communities of the future?

How can the school team address the challenge of maintaining community in an online or hybrid context? "It is the very nature of the school as a community that creates the space in which relationships can flourish" (Lencioni, 2018, p. 185). The "space" of school has changed significantly with the pandemic. Online learning has been isolating for students, their families and school teams. One can explore how a

school team can work to create the “space” for students to maintain a sense of community and belonging. Creating this “space” for the community to exist online and in person is an important challenge, and it may take a dynamic and optimistic teamwork to meet this goal. Lencioni’s model of the dysfunctional team (2002) is adapted to reflect the aspirational school team that works on the goal of developing a thriving school community in online and hybrid spaces.

How might one create such a space? The departure from traditional models challenges teachers to develop new online pedagogical postures. In 2030, teaching will use online affordances while re-centering on human connection and community. We will see technology as empowering teachers as professionals to control their praxis by using tools, such as recordings, for self-reflection. Self-reflection enables a focus on values and adaption with resilience. Inspired by Guichon (2017), we have developed a grid for teachers’ own observations that includes pedagogical aspects along with social presence in an online space. What are your methods to enrich your online posture as a teacher and to enable dialogical engagement with students to ‘teach through the screen’ (Morris in Baker, 2020) and how will you participate in creating the future new ‘normal’?

References

- Baker, K. J. (2020). Panic-gogy: A conversation with Sean Michael Morris. *The National Teaching & Learning Forum*, 29(4), 1–3. <https://doi.org/10.1002/ntlf.30239>.
- Boland, N. A. (2020). Exploring the richness of inner work. *Educational Journal of Living Theories* 13(2), 1-20. www.ejolts.net.
- Borrel, P. (2017). *Jobless World?* Cinétévé France 5/ TECHNOLOGY/ ROBO/ IA UBER.
- Campbell, E. (2013). Lived Spirituality: The heART of learning: Creating a loving culture of inquiry to enhance self-determined learning in a high school classroom. *Educational Journal of Living Theories*, 6(2), 45-61. www.ejolts.net.
- Davis, K. W., & Weeden, S. R. (2009). Teacher as trickster on the learner’s journey. *Journal of the Scholarship of Teaching and Learning*, 9(2), 70 – 81. <https://scholarworks.iu.edu/journals/index.php/josotl/article/view/1727>.
- Fideler, E. F. (1988). Teacher as Design Professional. *Teacher Education Quarterly*, 15(3), 25-32. <https://www.jstor.org/stable/23474721>.
- Guichon, N. (2017). Se construire une présence pédagogique en ligne. In Guichon, N. & Tellier, M. (eds.). *Enseigner l'oral en ligne - Une approche multimodale*. Éditions Didier, (29-58).
- Leguin, U. K. (2004). *The Wave in the Mind*. Boulder CO: Shambala.
- Lencioni, P. (2002). *The five dysfunctions of a team*. San Francisco, CA: Jossey-Bass.
- Palmer, P. J. (1997). *The Courage to Teach: Exploring the inner landscape of a teacher’s life*. San Fransisco, CA: Jossey-Bass.
- Stern, J. (2018). *A philosophy of schooling: Care and curiosity in community*. Palgrave Macmillan. <https://doi.org/10.1007/978-3-319-71571-1>
- Whitehead, J. (1989). Creating a living educational theory from questions of the kind, ‘How do I improve my practice?’ *Cambridge Journal of Education*, 19(1), 41-52.

PRESENTATION No. 13

Teacher as a Digitally Playful Professional in Creating the Future

Anastasia P. Samaras, George Mason University, USA

Kathleen Pithouse-Morgan, University of KwaZulu-Natal, South Africa

We are two teacher educators and self-study research methodologists who have been playing with digital methods in self-study research collectively since 2012. Living an ocean apart in our respective home countries of the United States of America and South Africa, digital technologies made possible new, virtual ways of thinking and tinkering with methods and data. We have theorized our work as *polyvocal self-study*, bringing into play Bakhtin's (1984) study of polyvocality in Dostoevsky's fiction. Our conceptualization of polyvocality – exemplified by *plurality, interaction and interdependence*, and *creative activity* – extends ways of thinking about and enacting professional learning and development (Samaras & Pithouse-Morgan, 2020).

Experimenting with methodological inventiveness involved creating various inventive and hybrid approaches to best explore, represent, and communicate our research questions. Because of technology, we could use multiple forms and formats for 'thinking in space' and towards a future-oriented research approach and with a sense of personal and collective agency to promote professional teacher learning. Our work in virtual bricolage self-study method, digital rich pictures, word sifts, and videos allowed us to reimagine what methods and data could be. We challenged ourselves to let go of what we thought methods were supposed to be and combined techniques to make something new. This led us to nourish "wholehearted professional living" through digital co-creative play. That is, the new demand of the digital world did not limit us. We seized it and made it our own.

In this presentation, we consider the value of play in technology spaces as part of professional development in higher education and what that might look like. The work is also applicable to school teachers. We share how play has taken place for us in a decade-long process of thinking in space. We offer snapshots of our diverse and pluralist methodological route and analysis, which results in our presentation of design elements for playful professional learning. We close the presentation by discussing how we see our work connecting to creating the future and the implications for professional learning and development.

Our research illustrates the generativity of making time and space for play and unfolding conversations among teachers. This is particularly beneficial in an educational milieu that often favours linear production and measurable outputs over extemporary processes of mutual learning and discovery. We offer our learning as an invitation to others to consider forming co-creative virtual spaces for exploratory dialogue and exchange that can contribute in productive ways to teacher professional learning and development on a global level.

Reference

- Bakhtin, M. (1984). *Problems of Dostoevsky's poetics* (C. Emerson Ed.). University of Minnesota Press.
- Samaras, A. P., & Pithouse-Morgan, K. (2020). Polyvocal self-study in transdisciplinary higher education communities. In J. Kitchen, A. Berry, H. Guðjónsdóttir, S. M. Bullock, M. Taylor, & A. R. Crowe (Eds.), *International Handbook of Self-Study of Teaching and Teacher Education* (Second ed., pp. 1291-1322). Springer Singapore. https://doi.org/10.1007/978-981-13-1710-1_43-1

PRESENTATION No. 14

Mentoring In Living Educational Theory Cultures Of Inquiry For Teacher Professionalism in Creating the Future

Jacqueline Delong

For this session, I intend to share my learning as a professional educator and engage the participants in developing their own living-educational-theories to improve their practice as ways of becoming more professional and creating a better future in 2030. I explain the nature of the Living Educational Theory research methodology as it develops in global cultures of inquiry.

My purpose is to provide an evidence-based explanation of how a community of practitioner-researchers with an international mentor is creating educational knowledge within and between the different cultural contexts of Nepal, India, Netherlands, USA, Canada and the UK to create their contributions to a Living Educational Theory Culture of Inquiry. As professional teachers, we explain the meanings of the dynamic relational values used by practitioner-researchers as explanatory principles in explanations of educational influences in learning with values of human flourishing. With my mentees, we each ask the question, ‘How can I improve my practice?’, taking control of our own learning and improvement, becoming true professionals and going beyond teacher professionalism to improving our social order and world. Our living-educational-theories are contributing to a global social movement for the creation of a future with life-affirming and energy-flowing values of human flourishing that mitigate and overcome the alienating power of technology, power, biases and politics.

In terms of theoretical perspectives, insights are drawn from ‘Living Educational Theory Research’ (Whitehead, 2019) and ‘Building Living Theory Cultures of Educational Inquiry’ (DeLong, 2002; 2021) for explaining how our community of practice fulfils our educational responsibility to improve our educational practices and to contribute to the global knowledgebase of education. Insights are also drawn from Whitehead and Huxtable (2016) on teacher professionalism in explaining our educational influences in learning as global citizens with values of human flourishing.

The data sources include over 50 Living Educational Theory masters and doctoral degrees that have been awarded at Universities around the world and eleven years of publications in the Educational Journal of Living Theories (ejolts.net). Community members (Dhungana, 2020; Vaughan, 2019, Mishra, 2021, Bijker, 2021, Whitehead, 2019, Griffin, 2011) contribute data from their sites of practice, from digital visual data and from field-based PAR projects to provide evidence of educational knowledge creation and teacher professionalism associated with a community of Living Educational Theory researchers. Using validation groups and Habermas’ (1976) criteria, claims to know are rigorously validated.

The results include evidence that the community of mentor and mentees' co-learning (Nyanjom, 2020) in Living Educational Theory cultures of inquiry has influenced knowledge creation and the spreading educational influence of these global cultures of inquiry with practitioner-researchers. The results have emerged from the educational inquiries of researchers who have used technology to their advantage to live values of human flourishing as professionals and citizen-scholars for a better future.

The significance is in the values-based explanation of how the Living Educational Theory cultures of inquiry are spreading the educational influences in learning of practitioner-researchers through their professional teaching roles. It is significant as well that the research explains our educational influence as our living-educational-theories are contributing to a global social movement for the creation of a future with life-affirming energy-flowing values of human flourishing in 2030.

I hope that I might engage the participants in joining me in a most professional form of professional development, Living Educational Theory, by researching improving their practice and, indeed, the world in global cultures of inquiry.

References

Campbell, L. (2011). *Journey to the otherway: How can I improve my practice by living my values of love and joy more fully?* M.Ed. Thesis. Brock University, Canada. Available at: <http://www.spanglefish.com/ActionResearchCanada/index.asp?pageid=255602> (Accessed 20 January 2021).

Delong, J. (2002). *How can I improve my practice as a superintendent of schools and create my own living-educational-theory.* PhD. Thesis, University of Bath. Available at: <http://www.actionresearch.net/delong.shtml> (Accessed January 20, 2021).

Delong, J. (2020). Raising Voices Using Dialogue as a Research Method for Creating living- educational-theories in Cultures of Inquiry. *Educational Journal of Living Theories*, 13(2), pp.71-92. Available at: <https://ejolts.net/files/4Jackie367.pdf> (Accessed January 20, 2021).

Delong, J. (2021) *Accepting Educational Responsibility: Building Living Theory Cultures of Educational Inquiry in a Canadian/global context.* Paper presented to the 2021 Virtual Conference of the American Educational Research Association.

Dhungana, P. (2020). 'Living love': My living-educational-theory. *Educational Journal of Living Theories*, 13(1), pp.45-70.

Habermas, J. (1976) *Communication and the evolution of society.* London : Heinemann

Mishra, S. (2021) *Accepting Educational Responsibility: Building Living Theory Cultures of Educational Inquiry in a Canadian/global context*. Paper presented to the 2021 Virtual Conference of the American Educational Research Association.

Nyanjom, J. (2020). Calling to mentor: the search for mentor identity through the development of mentor competency. *Educational Action Research*, 28(2), pp. 242-257.

Vaughan, M. (2019). Learning who I am: The exploration of my guiding values through a Living Theory methodology. *Educational Journal of Living Theories*, 12(1): 62-80. Available at: <http://ejolts.net/node/336> (Accessed March 9, 2021).

Whitehead, J. (2019) Creating a living-educational-theory from questions of the kind, 'how do I improve my practice?' 30 years on with Living Theory research. *Educational Journal of Living Theories*, 12(2): 1-19.

Whitehead, J. & Huxtable, M. (2016) Creating a Profession of Educators with the living-theories of Master and Doctor Educators, *Gifted Education International*, 32(1) 6-25. Retrieved 4 February 2021 from <https://www.actionresearch.net/writings/gei2015/geicontents2016.pdf>

Scientific Committee

Dr Chrysoula Kosmidou-Hardy

Russell Hardy

Dr Jack Whitehead

Dr Nikolas Heliadis

Dr Jannis Marmarinos

Dr Nicoletta Christodoulou

Aristonoulos Rachiotis

Anastasia Louka

Επιστημονική Επιτροπή

Δρ Χρυσούλα Κοσμίδου-Hardy

Russell Hardy

Dr Jack Whitehead

Δρ Νικόλας Ηλιάδης

Δρ Γιάννης Μαρμαρινός

Δρ Νικολέττα Χριστοδούλου

Αριστόβουλος Ραχιώτης

Αναστασία Λουκά